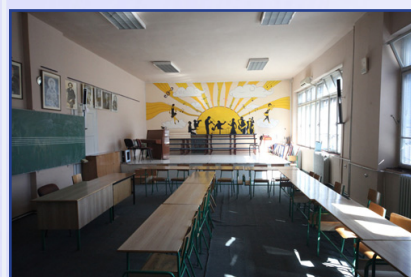

ШКОЛА СА ТРАДИЦИЈОМ

ОШ "Ђура Јакшић"
 Кајмакчаланска 59
os.djurajaksic@open.telekom.rs
www.osdjurajaksickg.edu.rs
 Телефон/факс: 034/302-136
 034/302-135
 034/334-282

ЂУРИНО ПЕРО

Листученика ОШ "Ђура Јакшић"

ДЕЦЕМБАР 2015.

НАШИ МАЛИ УМЕТНИЦИ

Невена Вулећић III/1

Олга Симоновић III/1

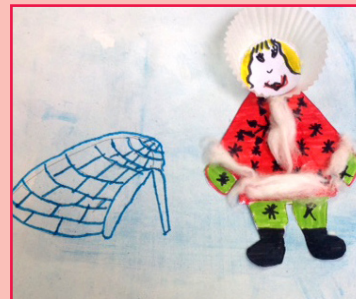
Сара Димитријевић II/1

Тијана Бошковић IV/2

Софија Бабић II/1

Елена Јовић II/1

Сашка Јовановић
Горње Комарице

Исидора Аксентијевић IVр
Горње Комарице

Милица Вучковић Пр
Горње Комарице

Одељење I/1

Марта Симоновић I/1

Валентина Трајковић I/2

Теодора Ђокић I/2

Катарина Митровић II/2

Андријана Бабић II/2

Саша Јездимировић II/2

НАШИ МАЛИ УМЕТНИЦИ

Александра Јездимировић IV/2

Ана Савић IV/1

Софија Анђелковић III/2

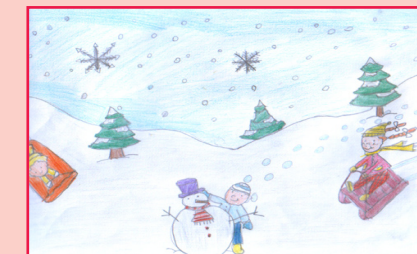
Исидора Столић IV/2

Ивана Миленковић IV/1

Марија Миленковић III/1

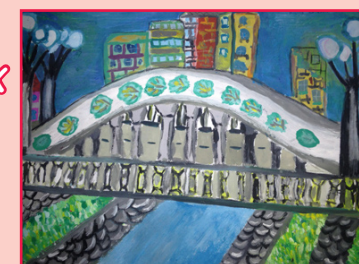
Милица Милошевић III/1

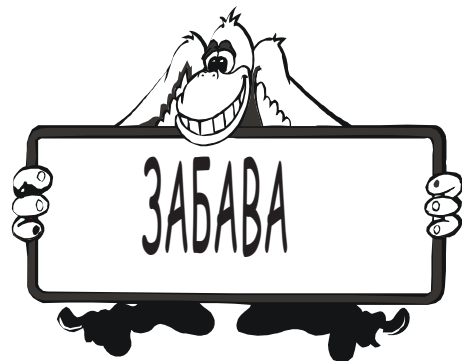

Нађа Марковић II/1

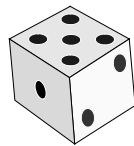

РАДОВИ УЧЕНИКА СТАРИЈИХ
РАЗРЕДА

НАСМЕЈТЕ СЕ МАЛО...

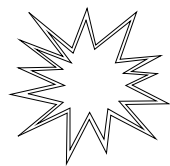

Дође мали Перица сав сретан кући и пита га мама:
- Перице, због чега си толико сретан?
- Знаш мама, данас сам се осећао баш као генерал!
- Како то Перице?
- А Перица ће на то: "Посматрао сам своје јединице!"

На часу српског језика, учитељица испитује ђаке.
- Купујем, купујеш, купује, купујемо, купујете, купују!
Перице реци ми које је то време?
- Време распродаје!

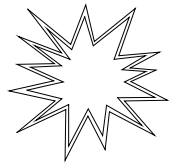

Учитељ: "Перице, зашто носиш само једну рукавицу?"
Перица: "Зато што су у временској прогнози рекли да ће у неку руку бити хладно, а у неку руку не!"

Уђе Перица у аутобус и пита га возач:

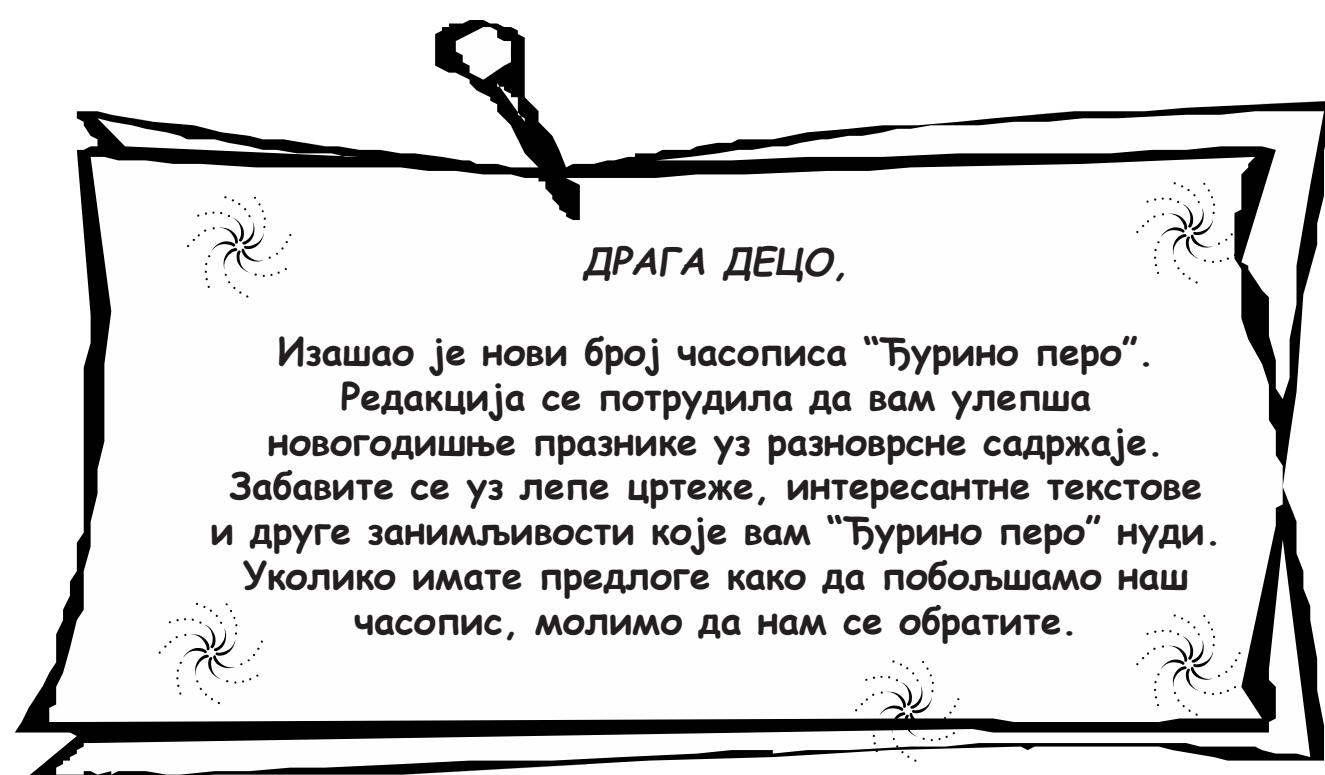
-Колико имаш година?
- Седам.
- Кад буде дошао кондуктер реци му да имаш шест.
- Зашто?
- Пустите те бесплатно.
- Долази кондуктер и пита га:
- Колико имаш година?
- Шест!
- А кад пуниш седам?
- Чим изађем из аутобуса!

Пита учитељица Перицу: „Зашто си Перице опет закаснио у школу?“
Перица: „Сањао сам да сам био на путу око света па сам се касније пробудио!“
Учитељица: „А зашто си ти Јовице закаснио?“
Јовица: „Био сам на аеродрому да сачекам Перицу!“

Анђела Спасић VI/2

Ђурино перо

ДРАГА ДЕЦО,

Изашао је нови број часописа "Ђурино перо".
Редакција се потрудила да вам улепша новогодишње празнике уз разноврсне садржаје.
Забавите се уз лепе цртеже, интересантне текстове и друге занимљивости које вам "Ђурино перо" нуди.
Уколико имате предлоге како да побољшамо наш часопис, молимо да нам се обратите.

Децембар 2015. године

Издавач:

ОШ "Ђура Јакшић"

Кајмакчаланска 59

os.djurajaksic@open.telekom.rs

www.osdjurajaksickg.edu.rs

Телефон/факс: 034/302-136

034/302-135

034/334-282

Часопис ученика
ОШ "Ђура Јакшић"
Крагујевац

Садржај:

Препоручујемо	2
Вести из школе	3
Направи сам.....	5
Наши радови.....	6
Питали смо психолога	8
Дан школе.....	10
Кутак за предшколце.....	12
Госпојинске свечаности	14
Наши радови.....	15
English is fun.....	16
Наши радови.....	17
Знаменитости Србије.....	18
Наши радови.....	19
Забави.....	20
У свету животиња.....	21
Наши радови	22
Спорт.....	23
Насмејте се мало.....	24

Редакција:

Наставници:

Јасна Марковић Тодоровић

Дарко Сретеновић

Миодраг Крстић

Марија Максимовић

Гордана Белошевић

Весна Обрадовић

Биљана Танасковић

Миломирка Савић - психолог

Ученици:

Ђорђе Тадић

Дијана Николић

Анђела Спасић

Компјутерска обрада и припрема за штампу:

Јасна Марковић Тодоровић

Ђурино перо

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Wild Child

О филму – Урнебесна прича о Попи (Emma Roberts), бунтовној тинејџерки коју, након бројних упозорења њеног оца шаљу у строги интернат у Енглеску у покушају да поправе њено понашање. Под будним оком професора и окружена нивим кругом пријатеља Попи увиђа да је њен став неће далеко довести. Но, без обзира што мора одрасти у младу даму, то не значи да дивље дете у њој мирује.

Жанр: Драма
Комедија
Романтика

Annabelle

О филму- Џон Форм пронашао је савршени поклон за своју трудну жену Мију: прекрасну, ретку стару лутку у белој венчаници. Али Мијино одушевљење поклоном неће дуго потрајати. Једне ужасне ноћи у њихов дом упадну припадници сотонистичке секте који их дивљачки нападну. Секташи нису оставили иза себе само проливену крв и ужас. Призвали су биће које је толико зло да се све што су урадили те вечери не може ни приближно мерити с његовом изопаченошћу која је сада прешла у лутку Анабел.

Жанр: Хорор

Дијана Николић

КЊИГЕ

Седам професора далеког севера – Џон Фардел
О књизи

„Слушај!“, завапи човек, „Не могу ... још дуго ... да останем будан,, Позови остале Александре...“ Олујом измучени путник дохујао је у Бенов и Зарин единбуршки дом и пробудио тајну из давне прошлости њиховог ујака Александра. Али путник је са собом донео и опасност. Зара, Бен и њихов пријатељ Сем ускоро ће се отиснути на залеђени Арктик у очајничку спасилачку мисију. Да би обавили путовање, морају да открију најчудноватију тајну на свету. Да би преживели, морају се ослонити на своју храброст, своје оштроумље и помоћ непознатих.

Ђурино перо

Легенда о сови – Алан Гарнер
О књизи

Гвин је на тавану пронапшао стари сервис за ручавање. Цветна шара у облику сове на том сервису постаје опсесија за Алисон. Међутим, откриће означава почетак необичног ланца догађаја не само за Гвен и Алисон, већ и за њеног полубрата Роџера. У забаченој долини буди се сила која тамо постоји још из времена тужног и далеког мита- трагичне велшке легенде која је почела да се понавља. Желећи да прекине своје учешће у свему, Гвен бежи, али не може да умакне, и док напетост расте, он силом прилика схвата да до решења може доћи само тако што ће се суочити са легендом.

СПОРТ

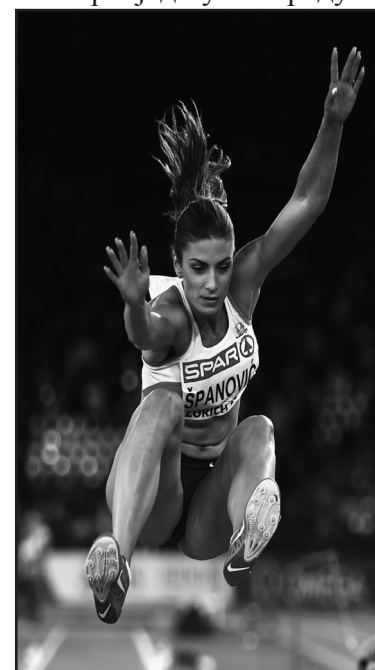
ИВАНА ШПАНОВИЋ

Ивана Шпановић (Зрењанин, 10. мај 1990) је српска атлетичарка, која се такмичи у скоку удаљ. На Светском првенству 2013. године у Москви освојила је бронзану медаљу што је била и прва медаља за Србију на светским првенствима у атлетици. Бронзану медаљу је освојила две године касније на Светском првенству у Пекингу уз национални рекорд од 7,01м, који је поправила седам дана касније на митингу Дијамантске лиге у Цириху за један центиметар.

На Европском првенству у дворани 2015. у Прагу је освојила златну медаљу уз рекорд. На светском првенству за јуниоре 2006. била је седма. Прву медаљу на светском првенству осваја 2007. у конкуренцији кадета. Са прескочених 6,41 м освојила је сребро. На светском првенству за јуниоре 2008. је победила са оствареним резултатом 6,61 м. Учествовала је и на Олимпијским играма 2008. у Пекингу, и такмичила се у дисциплини скок удаљ. После два преступа у трећем покушају је скочила 6,30 м. Тај резултат јој није био довољан за пласман у финале. У укупном пласману заузела је тридесето место. Од 2006. до 2008. је три пута побеђивала на јуниорским првенствима Србије, у дисциплини скок удаљ. У сениорској конкуренцији је у истој дисциплини постала првак 2008. године. Дневни лист Спорт ју је 2008. прогласио за српског младог спортисту године. Иванина мајка Весна такође је бивша атлетичарка. Иванин тренер је био Јани Хајду, а сада је Горан Обрадовић. Она је чланица и наступа за Атлетски Клуб Војводина из Новог Сада.

Учествовала је и на Универзијади 2009. у Београду. На њој је победила скоком од 6,64, што је био за 17 цм бољи резултат од другопласиране Русиње Ирине Крајичкове. Ивана је свој најбољи скок извела у петој серији. То је била прва златна медаља за Србију освојена на Универзијади у Београду.

На Европском првенству за јуниоре 2009. одржаном у Новом Саду поправила је свој лични рекорд на 6,71 м али јој ни то није било довољно за злато. Била је друга иза Русиње Дарје Клишине која је поставила нови европски јуниорски рекорд од 6,80 м.

Учествовала је на Европском првенству у Хелсинкију 2012. године у скоку удаљ. Није се пласирала у финале, а у квалификацијама је скочила 6,33 метара и заузела 15. место.

Поред националних рекорда у скоку удаљ на отвореном и у дворани, Ивана држи рекорд у петобоју и трци на 60 метара у дворани. На светском првенству у атлетици одржаном у Москви, августа 2013. Ивана је освојила бронзану медаљу са својим новим личним рекордом 6,82. Крајем године је проглашена за спортисткињу године од стране Олимпијског комитета Србије и Удружења спортских новинара Србије, као и за најбољу атлетичарку Балкана.

На Првенству Балкана у атлетици које се одржавало у Истанбулу у Турској, Шпановић је 22. фебруара 2014. године оборила државни рекорд у скоку удаљ резултатом 6,92 м. Том приликом је освојила златну медаљу.

Ђурино перо

НАШИ РАДОВИ

МОСТ ЛЈУБАВИ

Не руши мостове између нас,
ако пожелиш можеш се вратити,
остави бар један да се могу надати,
да ти некад опет нешто могу значити.

Ако их срушиш нећу ти чути глас,
ко зна, ако нам затреба може нам бити
спас.

Можда ћеш пожелети њиме се вратити
можда ћеш хтети, можда ћеш схватити,
да срећу, љубав и веру у нас
може ти моје срце вратити.

Не можеш се приближити када пожелиш
јер ниси птица што крилима маше,
једино тим мостом можеш стићи
и вратити се у снове наше.

Ако се деси, ако пожелиш,
да истим мостом дођеш до мене
срећа ће испунити животе наше
а то ће сигурно знај, показати време.

У вери и нади да ти се разум буди,
док месец зрачи ја снивам снове,
и видим тебе корачаш мостом,
доносиш тренутке среће нове!

Анастасија Банчевић VI/1

Срећна песма

На дебелој санти леда
породица складна живи,
срећни тата децу гледа
нежна им се мама диви.

У дугачком црном фраку,
ко господи нека мала,
пахуљицу баш би сваку
на крилу свом задржала.

Мали пингвин до пингвина
породица баш је фина
и далеки север цео
такве среће сад је део.

Учитељица Гоца

Ђурино перо

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛЕ

У октобру месецу у Основној школи
"Ђура Јакшић" започети су радови на
реконструкцији и адаптацији школе.
У току је прва фаза радова која обухвата
реконструкцију крова.
Наредних месеци на радост свих, а
нарочито будућих првака, наша школа
попримиће нови изглед.

Крајем новембра у нашој школи почео је са радом студио енглеског језика
"STEP BY STEP".

Студио за учење енглеског језика одликује озбиљан рад у пријатној и
опуштеној атмосфери у школској учионици, по заиста повољној цени.

Учење страног језика је комплексан процес који зависи колико од
предавача, толико и од самих ученика.

Замисао при отварању овог студија била је да се деци пружи подршка
у савлађивању градива енглеског језика, унапређивању стеченог знања и
отклањању несигурности у конверзацији.

Планиран је рад у малим групама узраста од трећег до осмог разреда
основне школе.

STUDIO ENGLSKOG JEZIKA

step by step

mob. 063 83 26 111
e-mail. studio.kg.sbs@gmail.com

Ђурино перо

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛЕ

МАСКЕНБАЛ

Сваке године, прва недеља у октобру је увек највеселија, најшаренија и најгласнија у нашој школи. Сви дани те недеље су посебни, због обележавања Дечје недеље, али је 8. октобар заузео почасно место.

Мали и велики ђаци су у строгој тајности припремали костиме за школски маскенбал, ишчекујући са нестрпљењем тај дан и једва се уздржавајући да не открију тајну најбољем другу или другарици како ће се маскирати. Да се први представе, част су имали ученици од првог до четвртог разреда. У нашој школској сали смо продефиловали у најразличитијим и најмаштовитијим костимима. Било је ту животињица, воћкица, куvara, учитеља, каубоја и индијанаца, робота, сладоледа, вила и принцеза, краљева и витезова... машта нас је одвела на незаборавно путовање и учинила тај дан баш посебним. Тог дана су и учитељице смеле да подетиње.

Жири је имао претешку улогу, али је ипак на крају једногласно одлучено да су најмаштовитији и најкреативнији костими, у категорији млађих разреда, „Грозд“ (Ђорђе Савовић I/2) 1. место, „Јесења вила“ (Миљана Младеновић III/2) 2. место и „Рода“ (Софија Бабић II/1) 3. место.

Са нестрпљењем ишчекујемо нови маскенбал и надамо се да смо уз шалу, осмехе и песму показали да школски дан може да буде мало другачији од оних „обичних“ када седимо у клупи.

Велико БРАВО за све ученике који су учествовали на овогодишњем маскенбалу и показали своју креативност.

Гордана Белошевић

Ђурино перо

У СВЕТУ ЖИВОТИЊА

Меркат (лат. Сурицата сурицатта) јесте сисар из породице мунгоса.

Живи у пустињи Калахари на југу Африке. Мужјаци су тешки Око 730 грама, а женке су нешто лакше. Мужјаци порасту до 35 цм дужине, а женке око 25 цм (без репа, који је обично дуг између 17 и 25 цм).

Прехрана

Углавном се хране инсектима, али знају да једу и мање сисаре, гуштере, змије и јаја. Будући да су донекле имуни на отрове змија и шкорпиона, немају проблема приликом лова на њих. Како немају масне резерве, којима би чували енергију, присиљени су да свакодневно лове.

Понашање

Меркати живе у колонијама, које најчешће броје, око 30 јединки. Живе у подземним јазбинама, које су повезане тунелима и имају више излаза. На челу колоније је алфа пар, који једини има младунце, а из Колоније, се врло често протерују женке, које могу представљати претњу алфа женки. Протеране женке касније формирају нове колоније са мужјацима који су доживели сличну судбину.

Социјална структура колонија мерката једна је од сложенијих у животињском свету, а јединке су међусобно чврсто повезане. Такво понашање се најбоље види у чувању колоније од грабљиваца, при чему поједине јединке „чувају стражу“ и на тај начин штите остатак колоније. Приликом наилаaska опасности (птица грабљивица или нешто слично), „стражар“ диже узбуну, обавештавајући остале јединке о наиласку опасности. Остали трче у склониште испод земље.

Знатижељни су и углавном се не плаше људи. Понашају се по правилу „сви за једног - један за све“.

Ђурино перо

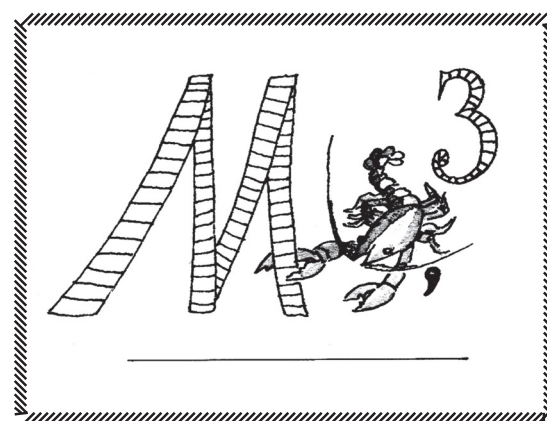
Ђорђе Тадић

ПИТАМ ТЕ:

1. Које одело обично носи Паја Патак?
2. У којој земљи су одржане прве Олимпијске игре?
3. Колико у нашем језику има падежа?
4. Колико у српском језику има самогласника?
5. Ко иде на медени месец?
6. Која гранчица је симбол мира?
7. На којој страни стомака се налази слепо црево?
8. Колико човек има бубрега?
9. У кога се прерушио вук у бајци "Црвенкапа?"
10. Која ће птица постати од ружног пачета у Андерсеновој бајци?

РЕШИ РЕБУСЕ:

Решања:

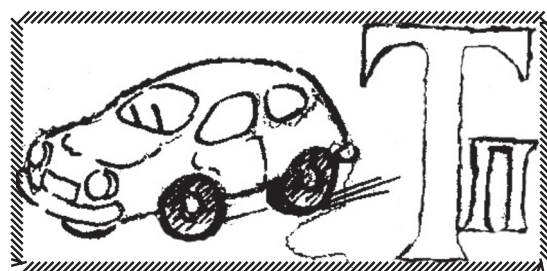
1. морнарско одело; 2. у Грчкој; 3. седам; 4. пет; 5. младеница; 6. маслинова гранчица; 7. на десној страни; 8. два; 9. у баку; 10. лабуд.

А	Б	Е	З	И	К	Л	М	Н	О	Т	Х
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Служећи се бројкама пренеси слова из горњих коцкица у доње па ћеш добити једну народну пословицу.

9	3	8	1	12	7	3	2	1
2	3	4	8	10	11	5	6	3

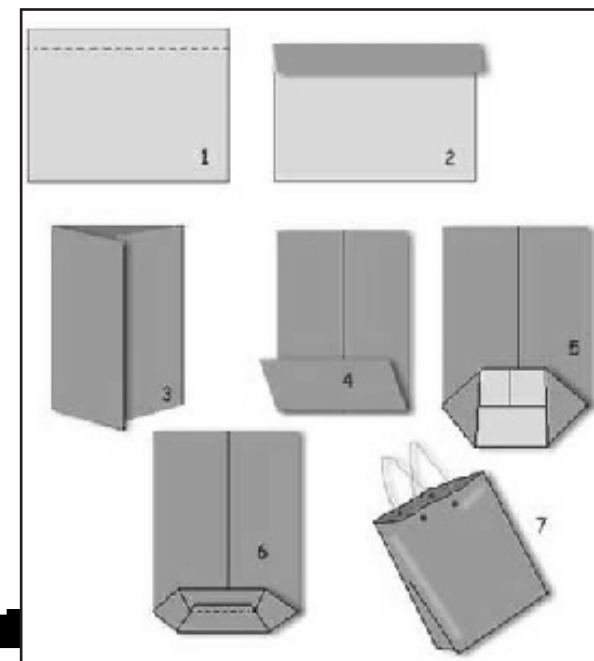
Ђурино перо

Потребно:

- шарени или папир у боји мало дебљи
- канап
- лепак
- бушилица за папир

За прављење украсне кесе можеш користити и обични папир, али је много лепше ако имаш неки лепши, бојени, шарени, мало пунији папир за поклоне.

1. Положи папир на сто тако да наличје буде окренуто према горе.
2. Савиј 2-3 цм папира с једне стране (дуже).
3. Савиј обе краће стране папира ка средини, тако да прелазе једна преко друге око 1-2 цм. Залепи целом дужином "шав" папира (где се преклапа).
4. Савиј 4-7 цм с доње ивице. То ће бити дно кесе. Што више папира савијеш, то ћеш имати шире дно кесе.
5. Савиј дно као на слици 5, и притисни лењиром добро линије преклопа.
6. Савиј дуже стране дна ка средини (једну ка другој) тако да прелазе једна преко друге. Залепи тај преклоп.
7. Можеш ако хоћеш ставити и ручке од канапа. Прво направи рупе ако имаш бушилицу за папир. Провуци канап и свежи чвор изнутра.

Ђурино перо

НАШИ РАДОВИ

ЈЕСЕН

Срећно дете

Срећно дете зна за игру
воли лопту а и чигру.

Са децом се другом дружи
и увек им помоћ пружи.

Стално тражи новог друга
поред шуме, а и луга.

Нови друг је нова срећа
па је радост много већа.

Сад на знање даје свима
да он веће друштво има.

Сара Димитријевић
II/1

Јесен је дошла у шареном капуту
и просула лишће по путу.

Јесен је лепа шарена и кишовита,
а ујутру када кренемо у школу и магловита.

Јесен је лепа као дечија соба
и свако воће мора да се проба.

Јесењи ветрови дувају
док маме џемове кувају.

Док птице крилима машу
поздрављају нас и школу нашу.

Јесења ноћ је дуга
поздрављам најбољег друга.

Јесен је лепа као дечија бајка,
а учитељица нам је као друга мајка.

Рецитаторска секција IV разреда

СТИГЛА ЈЕ ЈЕСЕН

И ове године је стигла јесен. Стигла је на време, није закаснила. Са њом су стигли кишовити дани и хладније време. Јесен је тихом песмом успавала Сунце које се ушускало у сиво ћебенце и само када се окрене и открије, провири понеки његов зрак.

Лишће је пожутело и поцрвенело. Маше нам и поручује да је стигла јесен. Нада се да ће га ветар носити и да ће га деца сакупљати. Јесен је време изобиља. У баштама се румени парадајз, плавкаст купус и шаргарепа радосно смеју. По селима се осећа примамљив мирис јабука, крушака и грожђа. Ветар свира јесењу песму, а његов инструмент лишће се вијори на гранама. Тмурно, сиво небо окићено огромним кишовитим облацима каже нам да обучемо топле јакне. Веверице ужурбано сакупљају лешнике, орахе, шишарке и жиреве јер осећају да се ближи зима. Ласте које су чувале младе и одгајале их, иду у топлије крајеве, на југ. Бор и јелка стално се хвале како ће остати у својим топлим јакнама. Јесен себи прави парфем од влажне земље и сувог лишћа.

Можда делује суморно, али и јесен је годишње доба и морамо да уживамо у њој као и сваком другом годишњем добу.

Александра Јездимировић IV2

Ђурино перо

НАШИ РАДОВИ

Игра из детињства мог деде

Мој дека има 73 године. Иако има пуно година није му тешко да ме сваког дана вози у школу и враћа кући. Много времена проводимо заједно јер ме он чува док се мама и тата не врате с посла. Често ми, сетним гласом, прича о свом детињству које се пуно разликовало од мог. Пуно је било деце и сви су се заједно играли.

Приликом једне наше шетње градским парком предложио ми је да потражимо неку поломљену грану дрвета дужине моје свеске. Трчкарала сам тражећи грану док је суво лишће шуштало под мојим ногама. Стала сам тек онда када ми је дека рекао да је добро то што сам нашла. Трагање за гранама дрвета се наставило јер је дека пожелео да нађемо грану која ће бити дугачка колико сам ја висока. Облетала сам око дрвећа тражећи такво парче дрвета али нисам успела. Молила сам деку да ми каже зашто му то треба али је он остао тајанствен. Његова упорност се исплатила. Нашли смо то што тражисмо. Мислила сам да је ту крај. О, не! Дека је опет нешто тражио. Нашао је још дебље дрво и побоо га је у земљу. Са нестрпљењем сам трчкарала око њега, запитивала га и заинтересовано гледала шта он ради.

Пажљиво је ставио оно најмање дрво на колац а онда замахнуо већим дрветом, и парче дрвета које је ударио одлетело је далеко. Била сам одушевљена и пожелела да пробам и ја. Потрчала сам да донесем оно парче дрвета које је одлетело али ме је дека зауставио и дрветом које је држао у руци мерио растојање колико је дрво одлетело. Тада ми је рекао да је то игра његовог детињства „Клис и машка“ Стрпљиво ми је објашњавао да је клис парче дрвеног штапа дужине свеске, а машка је штап који је скоро увек био већи од њега док је колац дебље дрво пободено у земљу. Клис се стављао на колац а затим ударао машком што јаче да би одлетео што даље. Та даљина се одређивала бројем машки. Победник је био онај чији је клис био најудаљенији.

Дека и ја наставили смо игру „Клис и машка“ Није се знало ко је срећнији. Уживали смо и он и ја. Он јер се вратио у детињство а ја јер сам научила још једну игру. И што је најважније дан смо провели у природи.

Лана Момчиловић III/2

Игра из детињства моје баке

Моја бака Олга је најбоља бака на свету. Она једина испуњава све моје жеље. Али када крене да прича онда заборавим на игру, на обавезе. Зато она самном прича пред спавање о њеном детињству које је провела у селу, о њеном школовању, о дружењу и игрању са децом...

Сетним гласом са сузама у очима, загледана у неку тачку на зиду присећа се свог детињства. Тихо говори да није било играчака па су се деца сналазила и правили сами предмете којима су се играли. Одједном видим осмех на њеном лицу док говори о омиљеној играчки. Убрали би две тикве којих је било у свакој башти, провртели их кроз средину и кроз те отворе провукли колац. Насредин коца би завезали канап, рафију, танак врбов прут и тако вукли. Тикве су се окретале као точкићи. Њиховој срећи није било краја. Тако су се, каже, деца некада играла и уживала.

Моја бака, драго биће, шта бих ја без њене приче.

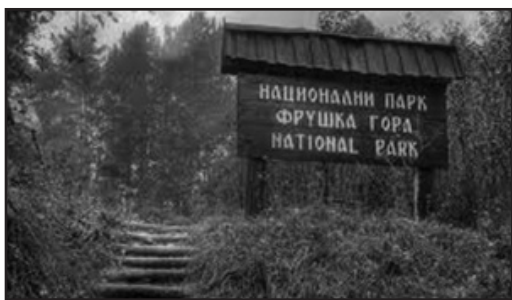
Ђурино перо

ЗНАМЕНИТОСТИ СРБИЈЕ

Фрушка гора је наш најстарији национални парк. Основан је 1960. године да би се заштитиле листопадне шуме храста, граба и букве. Највиши врх је Црвени чот, Орловац и туристички центар Иришки венац. Долине и падине Фрушке горе су прекривене ливадама, пашњацима и житним пољима. На падинама су воћњаци и виногради са чувеним винским подрумима, а делови виши од 300 m су обрасли густом листопадном шумом. На Фрушкој гори је највећа концентрација липове шуме у Европи. Око 700 врста лековитог биља расте на овој планини. Неке од бројних животињских врста су: срна, јелен, муфлон, ласица, дивља свиња, куна, дивља мачка, шакал, зец, итд.

На Фрушкој Гори налази се 16 манастира па се због тога још назива и српском Светом гором. Подигнути су као задужбине српских владарских породица. Фрушка гора је била инспирација многим великанима поезије, од Бранка Радичевића, Јована Јовановића Змаја... у манастирима су боравили Вук Стефановић Караџић, Доситеј Обрадовић, Филип Вишњић, Карађорђе и многи други.

На Фрушкој гори изграђено је 14 вештачких језера углавном на јужној страни планине у поточним долинама у циљу наводњавања, одбране од бујица, али и туризма и риболова.

На Фрушкој гори постоје више познатих туристичких одређишта. Летенка и Тестера су позната дечја одмаралишта. На Стражилову, излетишту изнад Сремских Карловаца, се налази гроб Бранка Радичевића. У Врднику се налази бања „Термал“ са термалном водом и хотел са пет звездица “Премијер аква” са комплетним велнес програмом и базенима са термалном водом као и Врдничка кула, која је саграђена на месту утврђења из римског доба. Поред поменутих одређишта, значајна су следећа излетишта: Чортановачка шума, Партизански пут, Иришки венац, Главица, Поповица, Змајевац, Хајдучки брег, Цигански логор, Рохал базе, Липовача и др. На свим овим излетиштима створени су услови за једнодневни боравак у шуми, шумским пропланцима и на ливадама.

Ђурино перо

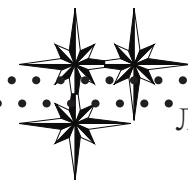
НАШИ РАДОВИ

Стари занат

Јутарња симфонија оркестра младих свирача ветрова тихо се пробија кроз борове гране и води до плаве, бистре реке на којој блиста дрвена воденица.

У њој вредно ради стари воденичар. Сав бео од брашна у дивном воденичарском оделу, као прави занатлија са пуно воље, жеље и труда вредно обавља свој посао. Са његовог брашњавог лица падају ситни кристали брашна. Чим је воденичар први пут прешао праг воденице знао је да неће никада бити лако, али његов труд је јак и спреман је да са свог лица исцеди сваку кап зноја и уради саки делић посла на прави начин. Око њега се чује стари млин и жубор реке коју пресецају лопатице точка. Из крова лагано се спушта левак у ком се тајанствено крије свако зрно кукуруза. Испод левка бучно удара мала лопатица помоћу које зрна упадају у велики округли камен – жрвно и његовим тајанственим покретима жути делићи кукуруза претварају се у бели, мекани прах, који као прашина упада у велико дрвено корито. На белим зидовима урезан је сваки тренутак ове воденице. Прислоњени на зидове стари, браон, плетени џакови белог брашна, као војници мирно стоје наслоњени један на другог и чекају свог првог купца. Сваки делић ове воденице има свој задатак, а да није тако воденица не би била тајанствена и права.

Иако су мале, старе воденице замениле моћне фабрике, воденичарски занат никада неће изумрети, као ни мисли воденичара који камен по звуку распознаје.

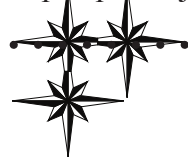
Љубав, част и верност Анђелије и Јелице

Љубав, част, верност све су то дивне врлине које могу описати човека. Са њима човек је јачи, самоуверенији, храбрији и може прећи све препреке. Анђелија и Јелица су ликови из песама „Доба Јакшића“ и „Смрт војводе Пријезде“. Оба лика зраче љубављу, верношћу, добротој и то их чини херојима. Анђелија и Јелица су одлично znale шта то значи љубав.

Сећам се тог дела песме када је Анђелија осетила и схватила колико је важна и дивна љубав два рођена брата, или дела када је срце младе Јелице било испуњено љубављу према својој домовини. Осећати љубав, бити веран, имати част то су прелепи зраци сунца који су обасјавали ова два лика и помогла им да обасјају таму која их је пронашла. Част је погинути за своју земљу и бити јој веран. Јелица је то добро знала. Њена и верност и љубав коју осећа према својој земљи, месту где је први пут проговорила, направила своје прве кораке, били су јачи од зла.

Човек поседује и врлине и мане али ако верује у добро, срећу, љубав он може заборавити зло и зрачити само дивном, добром енергијом. Анђелија и Јелица су учиниле управо то, иако су у свом срцу осећале страх, тугу и неизвесност заборавити на таму и препустити се светлости помогло им је да победе. Бити веран значи имати вере и бити одан некоме али најважније је имати вере у себе, односно изградити самопоуздање, јер са самопоуздањем човек добија снагу и може победити зло. Частан човек је човек који има образа и нико га не може зауставити.

Јелица и Анђелија, две невероватне жене којима се дивим. Обе имају душу анђела, и добро срце које им помаже да буду неустрашиве и да победе таму.

Ђурино перо

Јулија Тмушић VII/1

ПИТАЛИ СМО КОНФЛИКТИ

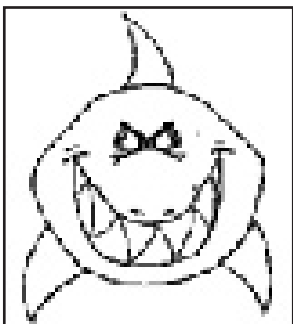
Сукоб, сукоб, сукоб и опет тај сукоб. Очигледно не можемо без њих. Сви ми имамо неке циљеве којима тежимо, потребе, намере и природно је да се те намере и потребе косе једна с другом и тад настаје конфликт. Сукоб или конфликт представља ситуацију у којој су супростављене различите жеље и често се дефинише као сукоб интереса. Најпроширенија предрасуда о конфликту јесте да је то нужно негативан феномен и да се увек завршава свађом. Стога се често дешава да људи избегавају да се баве конфликтом и да решавају проблеме не би ли се на тај начин избегла и свађа.

Ако конфликт посматрамо као ситуацију која угрожава нас и наше интересе и однос са другим људима, онда је велика вероватноћа да ћемо имати негативан став према њима, а и самим тим нећемо научити корисне стратегије њиховог решавања. Постоје различите врсте и поделе конфликта, па тако причамо о деструктивним и конструктивним, интерперсоналним који даље имају своју поделу, интраперсоналним који се такође даље гранају. Кад причамо о конфликту у свакодневном говору, најчешће мислимо на интерперсоналне конфликте, конфликте између две особе. Они се јављају када се наша жеља или интерес сукобљавају са интересом друге особе. На интензитет и природу конфликта тада делују два фактора: важност и јачина саме жеље и однос са другом особом (колико нам је та особа блиска и битна).

При решавању конфликта можемо мапирати ситуацију тако што ћемо себи поставити питања, шта је то што ја желим, шта жели друга особа, како да добијем оно што желим а да не угрозим однос или другу особу? Оно што нам помаже да боље упознамо себе и завиримо у себе јесте посматрање како иначе решавамо конфликтне ситуације, како се постављамо када се наша жеља драстично разликује од жеље друге особе и када испуњење једне жеље искључује испуњење друге. Можемо уочити неки сличан образац понашања у тим ситуацијама и тада причамо о стиливима решавања конфликта.

Постоји једна занимљива сликовита подела стилова решавања конфликта. Сваки стил има свој симбол у животињском свету, па причамо о пет стилова решавања конфликта: Ајкула, Корњача, Меда, Лисица и Жирафа.

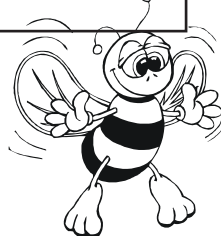
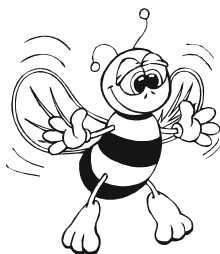
ТАКМИЧАРСКА АЈКУЛА

- Користе насилан или такмичарски стил решавања конфликта.
- Фокусиране су на свој циљ и задовољење само своје жеље по сваку цену.
- Њима међусобни односи нису битни
- Често употребљавају агресију да би решиле конфликт
- Исход конфликта виде кроз две опције: победа или пораз.
- Њихова девиза је „Биће по моме или никако.“

Велики недостатак овог стила је што се ствара непријатељска атмосфера и нарушавају се међуљудски односи.

Ђурино перо

НАШИ РАДОВИ

Моја порука Генералном секретару
Уједињених нација

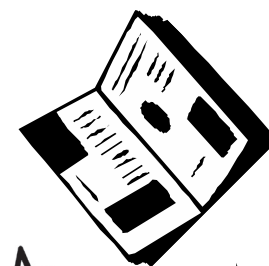
На хладним, бетонским степеницама седи бака. Крајеви тешког, модрозеленог капута натопљени су јој водом. Дланови су јој испружени, а врхови кривих прстију, смежурани и испуцали. Испред ње је пластична чинија, а у њој метални, пожутео новац, преко којег леже две- три згужване, папирне новчанице. Две улице испод ње, два детета, боса лутају по мокром тротоару. Господине, колико људи у Вашој земљи и испружених руку, моли за парче округлог метала, зеленог папира или белог хлеба?

Замишљала сам Уједињене нације, али видим само разједињене људе. Замишљала сам и како би сва деца уз помоћ УН, била обувена и сита, а сви људи спавали у топлој кревету. Без обзира, да ли им је кожа бела, жута или црна, без обзира да ли су рођени у држави која верује у племенитог Буду, у оној која воли златни крст, или у оној која слави Алаха, нико не би бежао ни од рата, ни од глади. Поделили смо Земљу на континенте, континенте на државе, државе на градове, градове на насеља. Сада видим како се те безбројне границе затварају испред рањених и изнемоглих људи. Да ли би се оне отвориле да су кожа и језик тих људи исти, као код оних који живе унутар граница? Међутим, пошто није тако, изгледа да ова деца немају право чак ни да босим стопалом кроче на туђи тротоар.

У свету се дешава нешто, што осећам да ме спречава да у овом писму себично пожелим промену само у мојој сиромашној држави. Не би требало да постоји ни један човек, који уместо хране, мора да прогута своје достојанство и испружи дланове на прашњавој улици. Желим да видим дан, када се граничне капије широм отварају, а људи престају да се иза бодљикаве жице, крију једни од других.

Трећа награда на литерарном конкурс поводом Дана Уједињених нација

Наталија Милојевић
VII/1

Ђурино перо

Wordsearch

shoe

duck

doll

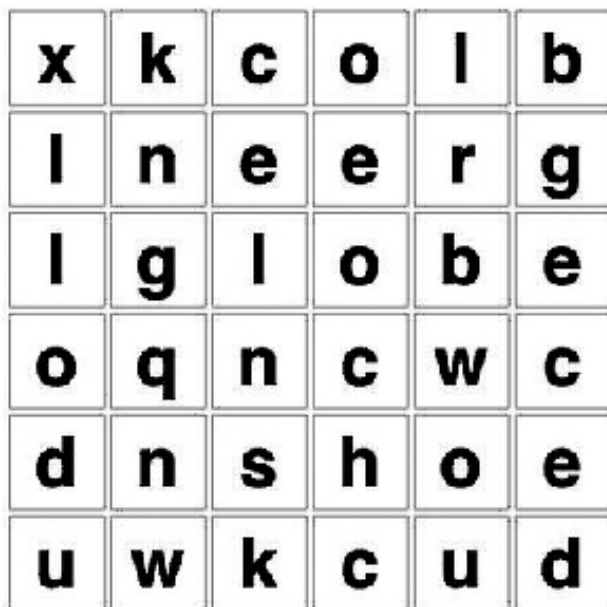
globe

block

green

Jumbled word puzzle.

maelc

erde

nloi

woc

tlepaneh

eorsh

odg

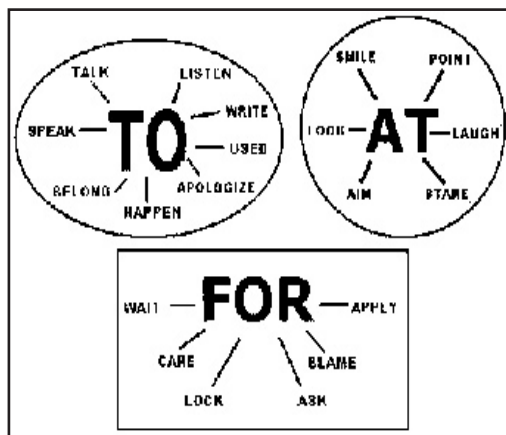
tac

rofg

HOW TO USE

Ђурино перо

ПСИХОЛОГА

ПОВУЧЕНА КОРЊАЧА

- Корњаче се углавном повлаче у конфликтној ситуацији.

- Мисле да је конфликт јако тежак и непријатан, плаше се да комуницирају.
- Често игноришу конфликт и због тога су тешки за сарадњу
- Често одустају од својих циљева и задовољења својих жеља.
- То се одражава као ћутање, дурење, прекидање разговора, изолација.
- Њихова девиза је: Сукоб, какав сукоб?

Главни недостатак овог стила управљања конфликтом јесте што се конфликт заправо и не реши, чак се и продубљује. Примена овог стила доводи до незадовољства код обе стране.

ПРИЛАГОДЉИВИ МЕДА

- Меда је фокусиран на међуљудске односе.

- Игнорише своје циљеве, занемарује своје жеље и потребе и прилагођава се другима.
- Одустаје од својих потреба, да би други били задовољни.

Ствара ситуацију мој пораз а твоја победа

Девиза је: „Како ти кажеш“.

КОМПРОМИСНА ЛИСИЦА

- Спремне су да жртвују свој циљ ако и је и друга срана спреман да се одрекне неког свог циља.

- Ствара компромисе. Не размишља се о потребама и жељама, него се тражи решење на пола пута.

- Девиза је „Мало ја, мало ти“

Главни недостатак овог стила јесте што компромис није увек најбоље решење. Иако је задржан хармоничан однос, учесници сукоба нису заиста задовољни.

САРАЂУЈУЋА ЖИРАФА

- Жирафе конфликтну ситуацију виде као проблем који треба решити тако да решење буде прихватљиво за обе стране.

-Оне брину и о својим циљевима и жељама али и жељама друге стране.

-Настоје да обе особе добију шта желе и да развију сарадњу.

-Јасно се дефинишу жеље и потребе, отворено се говори о осећањима, слуша се и уважава друга страна.

-Међусобно поштовање, нема оптуживања

-Девиза: „Нисмо ти и ја против другог, него смо ми заједно против проблема.“

Велики недостатак овог стила је што захтева много енергије, времена и стрпљења.

Можемо гледати на конфликт као на опасност, као на извор свакодневног стреса, као на нешто што нам црпи енергију, али конфликт је пре свега проблем. И као сваки проблем може да се опише, дефинише, разради и најбитније, може да се реши. Нажалост, не постоји математички образац или чаробни штапић за инстант решење. Често нећемо успети да разрешимо неку ситуацију с најбољим могућим исходом за све, али оно што можемо јесте да учимо како да саслушамо друге, да схватимо да смо сви у „истом сосу“ и да сви само желимо да испунимо своје жеље. Ако покушамо да разумемо другу стану и од ње направимо сарадника с којим ћемо заједно истраживати начине како да решимо проблеме, онда развијамо вештине комуникације и још више развијамо однос и зближавамо се са другом особом.

Не можемо сви и у свакој ситуацији да будемо „жирафе“, али можемо да се трудимо и будемо креативни и да налазимо нове начине за решење проблема.

Ђурино перо

Ђурино перо

ДАН ШКОЛЕ

Након великог јубилеја и прославе 80-годишњице рада школе, ове године обележили смо 81. рођендан нешто скромније, али са великим ентузијазмом и жељом да се и овај 22. октобар памти.

Дан школе се у нашој школи прославља свечано. Дочекујемо тај дан и трудимо се да свако буде на свом задатку и свако са узбуђењем пре великог почетка. Тако је било и овога пута: костими, маске, распевавања, штимање инструмената...

Директор школе је у свом обраћању пожелео свима добродошлицу и посебно се осврнуо на чињеницу да се школа „Ђура Јакшић“ ових дана реновира и да ће за неки дан поново осванути чиста, лепа и бела.

У наставку програма ученици су имали прилику да представе драмску и рецитаторску секцију, хор и оркестар, литерарну секцију. Ћачки парламент је испричао причу о свом раду, секција страних језика је преставила своје најбоље ученике. Наши гости су уживали још и у ликовним радовима наших ученика који су поводом Дана школе приредили изложбу. Мали глумци су извели драмски комад „Кирија“ Бранислава Нушића и изазвали одушевљење. Песме Ђуре Јакшића су се ориле школом, чули су се најлепши литерарни радови, приказане најкреативније маске са маскенбала организиованог у Дечјој недељи. Српски ансамбл „Смиље“ је весело заиграо на крају приредбе. Хор и инструменталисти су као и много пута до сада били носиоци нашег програма.

У жељи да и предшколцима представимо нашу школу, 23. октобра извели смо приредбу за њих и њихове родитеље. Било нам је драго што је простор за одржавање наших свечаних приредби тога дана био крцат. Предшколци су одушевљено плесали, а посебно су нас обрадовали својим поклоном који су припремили заједно са својим васпитачима.

Поклон су уручили директору школе, слику која симболизује будуће дружење, дрво које ће, сигурни смо, уродити плодом.

Ученици и наставници
ОШ „Ђура Јакшић“

Ђурино перо

НАШИ РАДОВИ

Снови и жеље у животу

Када човек има сан и циљ у животу, ништа га не може зауставити. Самопоуздање и храброст су најважније врлине при остварењу снова и жеља. Јер у животу ништа не долази само, све што стекнемо, биће захваљујући нашем напорном раду. Али, да би све то било тако, потребна је воља. Живот је игра која нема граница. Некада се нађемо у болести, некада у борби, некада у љубави.

Једноставно, такве ствари се не могу избећи. А човек... он је управљач свега тога.

Јер како каже Јован Дучић: „Допустите да реалност буде реалност. Пустите да ствари теку природним током.“ Тако је исто и са сновима. Неће се остварити ако не желимо довољно... Ако не радимо довољно... Јер зној и те водене капљице које ће ти падати са лица, исплатиће се једнога дана. Наравно, ко зна колико ћемо пута пасти. Али не треба се обазирати на то. Ниси победник само ако побеђујеш. Прави победник си када после безброј падова устанеш и успеш у животу. Испуниш свој сан. За остварени прави успех потребно је много дана, месеци, година.

Нико ти ништа не може одузети, осим ако им ти то не даш. Живот нам враћа сво што ми другима дајемо.

Милица Попадић VII/1

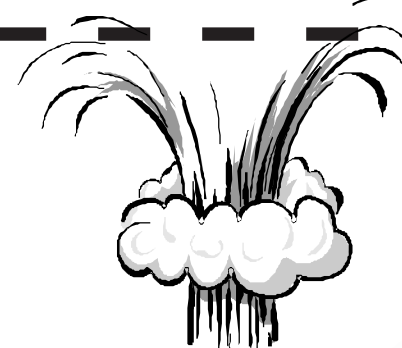
Шта је за мене машта?

Машта је за мене свет у коме ја све измишљам. Ја маштам о лепим и смешним стварима.

Сви ми можемо да маштамо о књигама, играчкама, љубимцима... Ја често посећујем тај свет. У њему је све другачије. Није исто као у нашем стварном свету. Тамо све лебди. Људи имају три ока, три уха, три носа, три зуба, три прста, три главе, три врата, три руке и ноге. Тамо дан траје седамдесет два сата. Ту су годишња доба измешена. Иде зима, јесен, пролеће, лето и све је то у једном дану. Ја сам тамо главни. Тамо причамо нашим језиком. Ту су животиње јако осетљиве. Онај ко мучи људе, животиње и биљке имаће посла самном. Тамо постоје одређени закони које сви поштујемо.

Свако дете има свој свет који је за њега посебан. Лепо је маштати.

Немања Ђелић III/1

Ђурино перо

ГОСПОЈИНСКЕ СВЕЧАНОСТИ 2015.

Госпојинске свечаности се обележавају већ шест година низом културно уметничких манифестација које трају од 28. августа до 21. септембра, а ово је већ четврта година за редом како и све школе на територији школске управе Крагујевац такође учествују. У овом периоду одржавају се јавни часови духовности у основним и средњим школама које су се пријавиле да буду носиоци овог пројекта, а у међувремену траје и ликовно литерарни конкурс. Оно што је улепшало ове Госпојинске свечаности као и претходних две године, јесте наградно путовање у Грчку и манастир Хиландар, које је организовано за ученике чији су радови награђени на прошлогодишњем конкурс. Прошле године пет ученика из наше школе је награђено за најбоље ликовне и литерарне радове, а у наградном путовању ове године су учествовале: Сара Савовић (8/1), Анастасија Васиљевић (6/2), Ивона Раденковић (5/1) и Теодора Симић (5/1).

У понедељак 07. септембра у 18:00 часова након одслуженог молебана за путнике у Саборној цркви, започео је пут ка Хиландару и предворју Свете Горе. Путници су стигли у Уранополис у уторак у раним јутарњим часовима. Након одмора и доручка, мушки део групе се укрцао на брод који их је одвео до манастира Хиландара, а женски део групе је имао прилику да учествује у организованом крстарењу око Свете Горе. Крстарење које је трајало три сата, је лепа прилика током које је женски део групе могао да види многе манастире Свете Горе и да се упозна са њиховом историјом пошто женама није дозвољен приступ Светој Гори.

Одзив на конкурс ове године је био велики а поготову међи ученицима старијих разреда у основним школама а и међу ученицима средњих школа. Преко 550 ликовних радова и 150 литерарних радова пристигло је на адресу Саборне цркве. Члановима жирија сигурно није било лако да међу толико радова награде 10 литерарних и 24 ликовних радова. Међу 24 награђених ученика за ликовне радове, ученице ОШ „Ђура Јакшић“, Бојана Бановић (8/1) и Анђела Јовичић (8/1) су биле међу награђеним.

Од ове године организатори су решили да похвале и награде радове ученика који су били у најужем избору за најбоље радове са одговарајућом наградом. Чланови жирија су похвалили 34 оваквих ликовних радова, од којих су 10 били ликовни радови ученика из наше школе. Ученици чији радови су похваљени су: Милица Пашић (8/1), Драгана Теофиловић (5/1), Неда Симић (5/1), Ивона Раденковић (5/1), Душица Анђелковић, Тијана Бошковић (4/2), Александра Јездимировић (4/2), Ана Војиновић (4/1), Јасмина Милошевић (3/1) и Алекса Банчевић (2/1).

Овом приликом треба похвалити одељење 5/1 из кога су сви ученици предали по један ликован рад. Из одељења 8/1 и овог пута су награђене две ученице, што је трећа година за редом да су два ученика из овог одељења награђени, а велики број радова на адресу организатора су послали и ученици из одељења 6/1, 4/2 и 3/1. Сигурни смо да ће се ученици наше школе и следеће године одазвати конкурс и надамо се и верујемо да ће наша школа и том приликом као и претходних година постићи запажене резултате и допринети својим учешћем прослављању Пресвете Богородице током Седмих Госпојинских свечаности 2016. године. Овом приликом позивамо све ученике да се и следеће године у што већем броју својим ликовним и литерарним радовима одазову конкурс и тиме наставе традицију учешћа наше школе у овој знаменитој манифестацији.

КУТАК ЗА ПРЕДШКОЛЦЕ

Наши мали другари из предшколске групе су били јако вредни и послали нам ове лепе радове!

Стефан, Петра, Николина, Јана, Богдан, Анђа,
Никола

Дуња, Миљан, Виктор, Дами, Стојан,
Матеја, Нина

Матеа, Јован, Тамара, Андријана

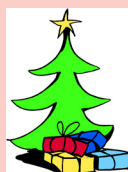
Анастасија, Андрија, Теодора, Милош

Јован, Матеа, Тамара, Андријана,
Теодора

Андрија, Анастасија, Силвана, Теодора,
Стева, Матеја

СМИЉЕ

Годину за годином, Српски Ансамбл „СМИЉЕ“, је у јуну ове године обележио свој први двоцифрени јубилеј-10. рођендан. Десет година самосталног деловања на културној мапи Крагујевца и Србије, равно је малом подвигу. Али, када се нешто ради са толико љубави, са чврстом вером у постављене циљеве, онда и није чудо када нам се учини да је 10 година прошло као трен.

И као у сваком аматерском удружењу, линија успеха бивала је кривудава: у одређеним периодима био је најактивнији и најквалитетнији певачко-играчки састав одраслих, као и народни оркестар, затим су примат преузела деца, а у одређеном периоду су мушка и женска певачка група постале синоним за „Смиље“.

Данас смо посебно поносни на наше „СМИЉЕНЦЕ“. Верујемо да ће ове генерације деце утемељити нове велике извођачке ансамбле. Поред основног задатка учења народних игара и песама, наша деца су показала и велико интересовање на радионицама и изради честитки и традиционалних маски. Ова друга радионица отворила им је неочекивано много нових могућности и наступа. Показало се да је оригиналност нашег наслеђа, јача, моћнија и убедљивија од блештавила које је упловило из неких других светова, из туђе културе. А то и јесте наш главни циљ – истрајно развијати и ширити љубав и интересовање према сопственим традиционалним вредностима..

Стварати здраве и обogaћене генерације младих, који ће ценећи сопствено културно наслеђе, ценити и туђу културу, бити толерантни као људи.

За 10 година рада „Смиље“ се окитило бројним признањима и наградама, извело преко 500 програма, путовало по земљи и иностранству, снимало бројне емисије за серијале РТС-а, учествовало на бројним фестивалима, сајмовима, промоцијама, и свуда и увек проносило лепоту шумадијске игре и песме.

Сву лепоту, „Смиље“ је стварало и ствара у школи „Ђура Јакшић“. Захваљујући љубазности целог колектива, наши чланови школу доживљају као други дом, и са радошћу учествују у свим школским приредбама. Даће Бог да тако и остане!

Руководилац Српског ансамбла „Смиље“
Славица Михаиловић

